

РЕШЕНИЕ

№ 478

гр. **, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – **, IV СЪСТАВ, в публично заседание на трин*есети септември през две хиляди дв*есет и втора година в следния състав:

Председател: И Й. М**

при участието на секретаря М** КР. К**
като разгледа докл*ваното от И Й. М** Гражданско дело № 20214310102304
по описа за 2021 година

обективно съединени искове с правно основание чл. 422 от ГПК, във вр. с чл.415, ал.1 от ГПК:

Под*ена е искова молба от “****” **, с ЕИК *** с *рес: гр. *** с ЕИК ***, чрез пълномощника *вокат Д. К., *** *вокатска колегия, преупълномощена от ***, *вокатска колегия ***, в качеството му на управляващ съдружник на ***, гр. ***, *рес за призоваване: гр. ***, против длъжникът С. Т. И. с ЕГН *****, по която се твърди, че вземането произтича от следните обстоятелства: неизпълнено парично з*ължение по Договор за потребителски кредит № **, сключен на 19.12. 2012г. с „****“ * /с предишно наименование „****“ * и „****“ */, изменен и допълнен с Анекс № 1/16.01.2014 г., по силата на който, Банката е отпуснала на длъжника кредит в размер на 14390.00 лева за пълно предсрочно погасяване на друго з*ължение, а длъжникът се з*ължил да погаси з*ължението си чрез 120 анюитетни месечни вноски, с краен срок за погасяване-**19.12.2022 г.**, ведно с договорните лихви и таксите, начислени съгласно договора за кредит. За усвояния кредит кредитополучателят се з*ължил да заплати на Банката през първите девет месеца от срока на издължаване на кредита променлива годишна лихва, формирана от сбора на базовия лихвен процент на Банката за потребителски кредити в лева /БЛП/ за съответния период на начисляване на лихвата плюс договорна н*бавка в размер на 8.20 %, като към момента на сключване на договора за кредит БЛП на Банката за потребителски кредити е в размер на 13.20 %. За периода след първите девет месеца до крайния срок на издължаване на кредита, кредитополучателят дължи на Банката променлива годишна лихва, формирана от сбора на БЛП на Банката за потребителски кредити в лева за съответния период на начисляване на лихвата плюс договорна н*бавка в размер на 0.800 пункта. Кредитът е отпуснат при годишен процент на разходите в размер на 14.93 %. С Анекс от **16.01.2014г.**, е договорено,

че кредитополучателят дължи на Банката и редовна лихва, която ще бъде начислена за периода от датата на п*ежа, предхождащ датата на Анекса, до датата на п*ежа, следващ датата на Анекса /„Следващ п*еж“/, но към датата на Анекса все още не е изискуема. Договорено е още, че всички плащания във връзка с кредита се отнасят служебно от Банката на датата на Анекса чрез натрупване към редовната усвоена и непогасена част от главницата по първоначално предоставения кредит и съгласно уговорките, направени с Анекса, размерът на главницата възлиза на **14654.41 лева**. Уговорено е също, че кредитополучателят дължи на Банката променлива годишна лихва, посочена в Анекса, а годишният процент на разходите по кредита е 13.64 %. Твърди се, че кредитополучателят не е извършвал плащания, с които да погасява з*ължението си по договора, пор*и което е останал непогасен остатък, от който заявителят претендира сумата от 4216.85 лева, дължими за периода 19.10.2018 г. – 19.02.2020 г. /п*ежирали вноски/, както следва: 2589.64 лева – дължима главница, 1627,21 лева-договорна лихва. Излага, че по силата на Договор за прехвърляне на парични вземания /цесия/ от 18.01.2016 г., вземането по посочения по-горе договор за потребителски кредит, изменен и допълнен с посочения анекс, било изкупено от заявителя „***“ **, за което длъжникът бил уведомен на 10.09.2020 г. с писмено съобщение, изпратено от пълномощник на цедента – *в. дружество „***“, като заедно със съобщаването на цесията, на длъжника бил предоставен 15-дневен срок за доброволно изпълнение. Твърди, че писмото не е върчено на длъжника и същото е върнато обратно на подателя с отбелязване „Непотърсено“. Видно от приложеното копие на пощенската пратка, пор*и невъзможност за фактическо предаване на пратката, на *реса на получателя е залепен стикер на 04.09.2020г. и на 10.09.2020г. с информация за отправена до него пратка. След като пратката не е била потърсена в срок от 20 дни /чл. 55 от Общи условия на договори с потребители на пощенски услуги включени в обхвата на универсалната пощенска услуга и пощенски парични преводи на „***“ ООД/, пратката е върната на подателя като непотърсена. Със същата пратка на ответника е изпратено и писмено известие, с което му е предоставен 15-дневен срок за доброволно изпълнение на непогасеното з*ължение по горепосочения договор за кредит, като му е указано, че в случай на неизпълнение считано от изтичане на предоставения срок, кредитът ще бъде обявен за изцяло и незабавно дължим. Горното се установява от приложеното към настоящата молба известие за доставяне на куриерска фирма „***“ ООД с № **. Предвид горното и съобразно разпоредбата на чл. 20 от договора за кредит, която гласи, следното: „Всички уведомления и изявления във връзка с настоящия договор трябва да бъдат направени в писмена форма и ще се считат получени, ако по факс, чрез лично доставяне или чрез изпращане по пощата с обратна разписка, или с препоръчана поща, достигнат до *ресите на страните, посочени в началото на договора, освен ако в настоящия договор не е предвидено друго. По отношение на Кредитополучателят *ресът за получаване е вписания в началото на договора настоящ *рес. В случай, че някоя от страните промени *реса си, посочен в началото на договора, тя е длъжна да уведоми писмено другата страна като посочи новия си *рес, а до получаването на такова уведомление, всички съобщения достигнали до ст** *рес ще се считат за получени.“, регламентираща т. нар. фингирано връчване, считаме, че е налице валидно уведомяване на

ответника досежно извършената цесия. До настоящия момент не е налице уведомление от страна на длъжника, с което да информира относно промяна на *реса си. Счита, че с направения опит за уведомяване на длъжника е кредиторът е упражнил правата си добросъвестно при полагане на дължимата грижа за осъществяване на уведомяването, пор*и което поддържа, че макар и да не е достигнало фактически до знанието на длъжника съдържанието на изпратените уведомления и съобщения, то е налице валидно уведомяване на длъжника относно извършеното прехвърляне на вземания. В тази насока е и съдебната практика, изрично приела за допустима договорната фикция за връчване, обективизирана в решение № 49 от 23.04.2014г. на ВКС по т. д. № 2788/2013г., II т. о., ТК, докл*чик съдията ***, решение № 86 от 28.04.2014г. на ВКС по т. д. № 4470/2013г., I т. о., ТК, докл*чик съдията *** и др. С изтичане на срокът за доброволно изпълнение, при наличието на обективен елемент /неплащане на погасителни вноски и субективен елемент - достигнала до знанието на длъжника воля на кредитора/ е настъпила предсрочната изискуемост на з*ължението. На основание описаното по-горе, „****“ ** е придобило от „****“ *, /с предишно наименование „****“ */ едно ликвидно и изискуемо парично вземане. Пор*и липса на доброволно изпълнение нито към ст**, нито към новия кредитор и пор*и факта, че към настоящия момент з*ължението на ответника е обявено за изцяло и незабавно дължимо, както и липсата на обстоятелство, което да погасява посоченото по-горе з*ължение е мотивирало новия кредитор „****“ ** да пристъпи към принудително събиране на вземането си по договора чрез подаване на Заявление до Районен съд гр. ** за издаване на Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, по повод на което е образувано ч.гр.д. № 1811/2021г. по описа на Районен съд гр. **. Срещу изд*ената Заповед за изпълнение ответникът е подал възражение, за което бяхме н*лежно уведомени по електронната поща на 09.11.2021г. Към настоящия момент погасяването на з*ължението на С. Т. И., ЕГН ***** по Договор за потребителски кредит № *** от 19.12.2012г., изменен и допълнен с Анекс № 1 от 16.01.2014г. не е осъществено. Не им е известно и основание, въз основа на което з*ължението за погасяване е отп*нало, а в случай, че такова е налице, в тежест на ответника е да го докаже чрез допустими и относими в настоящото производство доказателствени средства. Моли да се признае за установено, че С. Т. И., дължи на „****“ ** - гр. **, следните суми: 2589,64 лева (две хиляди петстотин осемдесет и девет лева и шестдесет и четири стотинки) - дължима главница за периода 19.10.2018г. - 19.02.2020г. (вноски с настъпил п*еж) и 1627,21 лева (хиляда шестстотин дв*есет и седем лева и дв*есет и една стотинки) - дължима договорна лихва за периода 19.10.2018г. - 19.02.2020г. (вноски с настъпил п*еж), посочени в заповедта за изпълнение по частно гр. дело № 1811/2021г. по описа на РС **, дължими по Договор за потребителски кредит № *** от 19.12.2012г., изменен и допълнен с Анекс № 1 от 16.01.2014г., ведно със законната лихва върху претендираната главница, считано от датата на подаване на Заявлението по чл. 410 от ГПК в съда до окончателното изплащане на сумата; да бъде осъден да заплати на ищеца разноските по частно гр. дело № 1811/2021г. по описа на РС **, представляващи държавна такса в размер на 84,34 лева /осемдесет и четири лева и тридесет и четири стотинки/, както и разноските по настоящото производство.

Съдът е изпълнил процедурата по чл.131 от ГПК и в законоустановения срок е постъпил писмен отговор, чрез *в. Ф. Ф., който не оспорва твърдението, че между доверителя му и „****“ е бил сключен Договор за потребителски кредит № *** по силата на който е усвоена сумата 14 390,00 лева при определени условия/лихви срок и др./ при заплащане на равни месечни анюитетни вноски съгласно погасителен план с краен срок за издължаване на кредита е 19.12.2022г., по който е усвоил сумата от 14 390,00 лв на 19.12.2012г., след което не са правени погасителни плащания, съобразно двустранно подписания от страните по договора погасителния план. В този смисъл счита, че следва да се приеме, че в отношенията между страните в облигационното отношение намира приложение клаузата на чл.15, ал.5 от договора, според която при непогасяване изцяло или отчасти на която и да е вноска от главницата или лихвата по кредита, както и при неизпълнение на което и да е друго з*ължение договора, вземането на банката за възстановяване на целия кредит става предсрочно изцяло изискуемо, без да се прекратява действието на договора. Съобразено с погасителния план към договора, първата погасителна вноска за главница при нулева ставка на главницата за срок от девет месеца, считано от датата на сключване на договора в размер на 59,96 лв. е с п*еж **19.01.2013г.** Т.е. при неизпълнение на основното з*ължение на кредитополучателя да погаси з*ължението си, след тази дата следва да се приеме, че по силата на самия договор, който има силата на закон между страните е настъпила предсрочна изискуемост на цялото з*ължение по договора за предсрочно връщане на пълния размер на получения кредит. Без за това да е необходимо каквото и да било изявление от страна на банката/кредитор. По тази причина прави изрично волеизявление, с което въвежда възражение за изтекла петгодишна погасителна давност по отношение на пълния размер на претендираното с исковата молба вземане. Следва да се обърне внимание, че по делото не се твърди, а и няма доказателства, че преди да прехвърли кредита, банката е изпращала каквото и да било изявление, което с оглед на визирана по-горе договорна клауза би имало по отношение настъпилата предсрочна изискуемост на целия кредит констативен, отколкото правопораждащ ефект. Изтъква, че трайна и непротиворечива е практиката, че по отношение на договорите за кредит се прилага петгодишната давност, като срокът започва да тече от датата на п*ежа на кредита или от датата на предсрочната му изискуемост. В конкретния казус счита, че е относим именно първия момент. Независимо, че по наше твърдение не е било необходимо процесния договор да бъде обявен за предсрочно изискуем, както излага по-горе, това не е направено от банката. Условието за предсрочна изискуемост на кредита са настъпили, считано от **20.01.2013г.**, след непогасяване на първата по погасителния план дължима вноска за лихва на п*ежа - 19.01.2012г., както е разписано в ТР № 4 от 18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013г. на ОСГТК, касаещо и предсрочната изискуемост. С изпратените по куриер две писма подписани от *в. Жельо Денев веднъж в качеството на пълномощник на цедента и втори път като пълномощник на цесионера датирани с дата 31.08.2020г. длъжникът е уведомен на първо място, че с договор от 18.01.2016г. /т.е. повече от четири години и половина след неговото сключване/ вземането на банката по Договор за потребителски кредит № *** е прехвърлено на „****“ ** и второ, че в 15 дневен срок следва да погаси з*ълженията си по договора за кредит /без да е упоменат размер и основание за

неговото начисляване/, като в случай на неизпълнение цялото з*ължение щяло да стане предсрочно изискуемо. Липсата на яснота за актуалния дълг към 31.08.2020г. /датата на съставяне на писмата/ е съществен пропуск нарушаващ правата на длъжника да узнае какъв е размера на неговото з*ължение, абстрахирайки се от факта, че пратката с писмата не са достигнали до ответника. Предвид изложеното, считат че с изтичане на петгодишна погасителна давност по чл.110 от ЗЗД з*ължението за главница по кредита е погасено, а при действието на чл.119 от ЗЗД следва с погасяване на главното з*ължение, да се приемат за погасени и акцесорните з*ължения. Изтъква още, че доверителят му твърди, че не е договарял с банката за изменение и допълнение на сключения от него договор за кредит, като представения с исковата молба заверен препис от Анекс от 16.01.2014г. и новия погасителен план към него, представляващи неразделна част към договора за потребителски кредит както и че подписите върху анекса и погасителния план за „Кредитополучател" не са положени от него. Независимо, че твърдят, че предсрочната изискуемост на кредитите е настъпила далече преди датата на анекса и в чл.9 от него е записано, че с него не се новира договора за кредит, при доказване на този факт би се установило, че кредита не е предоговарян н*лежно, със знанието и съгласието на ответника. Депозирано е във връзка с указания на съда и становище 4044.

Съдът е изпълнил производството по чл.190,1 и 2 и чл.193,2 ГПК и са представени по делото оригинала на д-ра и ПП, анекса и ПП към него.

Съдът е изпълнил производството по чл.140ГПК.

В открито съдебно заседание, ищецът, редовно призован, не изпраща представител, а депозира становище по имейл 1547 да се гледа делото в негово отсъствие и съответно прави док. искания.

Ответникът, редовно призован, също не се явява, а чрез чрез пълном. си *в. Ф. Ф. поддържа всички възражения и оспорвания по писмения отговор и моли да се отхвърли иска и им се присъдят разноските по делото като прилага списък по чл.80 ГПК..

Съдът като съобрази приетите по делото по съответния ред писмени доказателства: Погасителен план от 19.12.2012г.- 4 стр., Анекс № 1 към Договора от 16.01.2014г. за потребителски кредит № FL667696/19.12.2012г. и Погасителен план, Бордеро с референция 4312080/19.12.2012г. за усвояване на кредита, Договор за възлагане на вземания от 18.01.2016г.; Потвърждение за извършено прехвърляне на вземания и Приложение към Потвърждение за извършена цесия; Уведомление за цесия и уведомление за предсрочна изискуемост; Известие за доставяне от „***" ООД № **; Удостоверение за актуално състояние на ***; Извлечение от Търговския регистър за пререгистрация на „***" ** и представените оригинали на Договор за потребителски кредит *** и Погасителен план от 19.12.2012г., Уведомление за цесия и уведомление за предсрочна изискуемост; Известие за доставяне от „***" ООД № ***; Извлечение от Търговския регистър за пререгистрация на „***" **; Пълномощни и за преупълномощаване; Удостоверение за актуално състояние на ***; разпореждане № 865/ 05.03.2019 г. по ч.гр.д. № 1562/2018 г. на РС **; ч.гр.д. № 1562/2018 г. на РС ** нотариално заверен договор за продажба и прехвърляне на вземания

от 03.09.2008 г.; Договор за продажба и прехвърляне на вземания, сключен между *** ** на 03.09.2008г. и Нотариално заверен препис - извлечение от Приложение 1 към гореописания договор, съдържащо страница 1 и страница 35 /последна/ от приложението; Договор за потребителски кредит № ***-копие; представени към Становище 1547/22.02.22г. : Договор за потребителски кредит № ***, ПП, Анекс № 1 към Договора от 16.01.2014г. за потребителски кредит № FL667696/19.12.2012г. и Погасителен план- в оригинал; от заключението на вещо лице инж. Сл. П. по СГЕ, от становищата на страните и процесуалните им представители, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, взаимна връзка и обусловеност, съдът прие за установено следното :

В докл*а е прието, че * е постановил ЗАПОВЕД № 938/ 06.08.2018г. за изпълнение на парично з*ължение по чл. 410 от ГПК , с която е разпоредил длъжникът да заплати на заявителя-ищец сумите: главница от 19.10.2018г. до 19.02.2020 г. в размер на 2 589,64 BGN /две хиляди петстотин осемдесет и девет лева и 64 стотинки/, ведно със законна лихва от 24.09.2021г. до изплащане на вземането, договорна лихва от 19.10.2018г. до 19.02.2020 г. в размер на 1 627,21 BGN /хиляда шестстотин дв*есет и седем лева и 21 стотинки/, разноси по делото за държавна такса в размер на 84,34 BGN /осемдесет и четири лева и 34 стотинки/. Посочено е, че вземането произтича от следните обстоятелства: - неизпълнено парично з*ължение на длъжника по Договор за потребителски кредит № **, сключен на 19.12.2012 г. с „***“ * /с предишно наименование „****“ * и „****“ */; изменен и допълнен с Анекс № 1/16.01.2014 г. По силата на посочения договор, Банката е отпуснала на длъжника кредит в размер на 14390.00 лева за пълно предсрочно погасяване на друго з*ължение, а длъжникът - кредитополучател се з*ължил да погаси з*ължението си чрез 120 анюитетни месечни вноски, с краен срок за погасяване – 19.12.2022 г., ведно с договорните лихви и таксите, начислени съгласно договора за кредит. За усвоения кредит кредитополучателят се з*ължил да заплати на Банката през първите девет месеца от срока на издължаване на кредита променлива годишна лихва, формирана от сбора на базовия лихвен процент на Банката за потребителски кредити в лева /БЛП/ за съответния период на начисляване на лихвата плюс договорна н*бавка в размер на 8.20 %, като към момента на сключване на договора за кредит БЛП на Банката за потребителски кредити е в размер на 13.20 %. За периода след първите девет месеца до крайния срок на издължаване на кредита, кредитополучателят дължи на Банката променлива годишна лихва, формирана от сбора на БЛП на Банката за потребителски кредити в лева за съответния период на начисляване на лихвата плюс договорна н*бавка в размер на 0.800 пункта. Кредитът е отпуснат при годишен процент на разходите в размер на 14.93 %. С Анекс от 16.01.2014г., страните се съгласяват да предоговорят съществуващите към датата на анекса з*ължения на кредитополучателя към Банката при съответния ред и условия: към датата на сключването му з*ълженията на И. са: 130,22 лева-просрочена главница; 328,40 лева-просрочена лихва; 14 195,79 редовно усвоена и непогасена главница , всички плащания ще се отнасят служебно по реда на чл.3 като размера на главницата , съгласно последните уговорки ще възлиза на 14 654,41 лева. Договорени са условия досежно лихвите:кредитополучателят дължи на Банката и редовна

лихва, която ще бъде начислена за периода от датата на п*ежа, предхождащ датата на Анекса, до датата на п*ежа, следващ датата на Анекса /„Следващ п*еж“/, но към датата на Анекса все още не е изискуема. Договорено е още, че всички плащания във връзка с кредита се отнасят служебно от Банката на датата на Анекса чрез натрупване към редовната усвоена и непогасена част от главницата по първоначално предоставения кредит и съгласно уговорките, направени с Анекса, размерът на главницата възлиза на 14654.41 лева. Уговорено е също, че кредитополучателят 1 дължи на Банката променлива годишна лихва, посочена в Анекса, а годишният процент на разходите по кредита е 13.64 %. Приемат по чл.9, че с Анекса се преуреждат първоначално договорените условия по съществуващия кредит. Уредено е предсрочното погасяване-след подаване на искане до банката и без такса. По този начин, без да се променя крайния п*еж на договора и датата на месечната вноска, е изменен /увеличен/ размера на лихвата, главницата на месечната вноска от 231,87 лева на 248,05 лева. Кредитополучателят не е извършвал плащания, с които да погасява з*ължението си по договора, преуреден с анекса, пор*и което е останал непогасен остатък, от който заявителят претендира сумата от 4216.85 лева, дължими за периода 19.10.2018 г. – 19.02.2020 г. /п*ежирали вноски/, както следва: 2589.64 лева – дължима главница, 1627.21 лева – договорна лихва.

По силата на Договор за прехвърляне на парични вземания /цесия/ от 18.01.2016 г., вземането по посочения по-горе договор за потребителски кредит, изменен и допълнен с посочения анекс, било изкупено от заявителя „***“ **/ договора за цесия и Приложение към Потвърждение за извършена цесия, в което фигурира и настоящия договор с размери към 31.12.2015г. и към п*ежа на з*ължението/, за което е изпратено уведомление на длъжникът и уведомление за предсрочна изискуемост, в което му е предоставен срок за плащане-15 дни като в противен случай цялото з*ължение става незабавно дължимо/предсрочно изискуемо/ от пълномощник на цедента – *в. дружество „***“, на 31.08.20г., но връчване не е осъществено видно от представените разписки- непотърсено е съобщението като се поддържа, че е на 10.09.2020 г. е връчено съобщението с горните документи , но не е извършено плащане, който въпрос е ирелевантен, тъй като заявителят претендирал само вземанията по погасителни вноски с настъпил п*еж. На следващо място с връчването на копие от ИМ и доказателствата на 09.01.2022г. с разпореждането по чл.131 ГПК, съдът приема,че до него са достигнали горните уведомления, тъй като не може да прецени от представените доказателства дали е положена дължимата грижа за връчването на двата документа чрез куриерската фирма. И на следващо място-няма каквото и да е плащане на дълга, включ. на ст** кредитор, което прави непротивопоставимо възражението за получаването на уведомлението за цесията.

В постъпилото възражение от ответника се посочва, че не дължи сумата без да се сочат доводи за това. Не оспорва и изп*ането на забава за п*ежиралите вноски.

По откритото производство по чл. 193 от ГПК - оспорване на авторството на подписа положен от ответника върху Анекс № 1 към Договор за ПК № ** и Погасителен план към него от 19.12.2012 г. /стр. 77 до стр. 84 вкл. от делото/ като е указана тежестта на доказване -

на ответника. От формална страна е видно за съда, че оспорените документи съществуват в оригинал и са приобщени към делото, съдържат печата на банката и подпис на представителя ѝ и длъжника на всяка страница, освен на оторизираните места за сключването им. Допусната е по искане на ответника и СГЕ, поставени конкретни значения на в.л. във връзка с предмета на изследване и доказателствения материал, изискан е и оригинала на договора и ПП към него, освен оспорените документи, издано е у-ние за изследване и на външни документи с подписи на ответника като вещото лице е дало заключение, че всички документи са подписани от И. като пред съда заявява, че е категоричен в становището си, поради което следва да се отхвърли искането като неоснователно и недоказано и не изключва оспорените документи от доказателствения материал, а съобразява претенцията на ищеца съгласно размерите по Анекса и погасителния план към него, тъй като не се оспори размера на вземането от ответната страна, поради което не е допусната и СИЕ.

Съдът приема, че банката е била изправната страна, която в съответствие на задълженията си по договора за кредит е превела с ББ на 19.12.2012г. сумата 14 390,00 лева като ответника не твърди и въобще в процеса да е изпълнявал основните си задължения по договора и по анекса или са доказани твърденията по исковата молба, че *** * е предоставила на ответника на 19.12.2012г.- 14 390,00 лева / потвърдено с банково бордеро за превод/, предназначени за пълно предсрочно погасяване на друг кредит № FL643316/ 18.06. 2012г. със срок на договора до 19.12.2022г. при параметри: плаващи месечни вноски и лихви като сумата за връщане е в размер на 26 277,18 лева-неоспорено от И. както и Договора и ПП от 19.12.2012г. - досежно съдържание и авторство на подписа.

Представят се доказателства за сключването на цесия от 18.01.2016г. на вземания, съответното приложение на вземанията, включая и процесното, които обосновават активната легитимия на ищеца по делото, т.е правото му да претендира плащането въз основа на извършеното прехвърляне на вземанията .

По приетото за разглеждане възражение на ответника по делото: за погасяване на исковете поради давност, считано от 20.01.2013г., което в основата си има твърдението, че с неплащане на първата погасителна вноска с п*еж 19.01.2013г. е настъпила предсрочната изискуемост на 20.01.2013г. автоматично без да е необходимо обявяването ѝ, или от тази дата се позовава и другото възлагание-да е изтекла давността за главницата и лихвата. На първото дава отговор Решение №3 от 17.04.2019г. на ВКС по т.д. №1831/2017г., Пт.о. ТК, като се приема, че предсрочната изискуемост на вземането по договор за заем за потребление по чл.240 ЗЗД, уредена в нормата на чл.71 ЗЗД, представлява преобразуващо право на кредитора за изменение на договора, което се упражнява с едностранно волеизявление, което следва да достигне до насрещната страна и поражда действие, ако са били налице обективните предпоставки за предсрочната изискуемост, уговорени в договора или предвидени в закона. Също така и в други решения на съдилищата се приема, че срокът за изпълнение на задължението е съществен елемент от съдържанието на договора за кредит и за промяната му е необходима не само наличие на договорна клауза, но и изявление на

кредитора, че , че се възползва от това право и обявява кредита за предсрочно изискуем и това волеизявление следва да е достигнало до длъжника, т.е. наличието на клауза в този смисъл не поражда действие, ако банката не е упражнила правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем.

В случая към завеждането на заявлението по чл.410 ГПК на 24.09.2021г. са били налице неплатени вноски съгласно Анекса за периода 19.01.2013г.- 19.09.2021г., т.е. вноски с настъпил п*еж / ПП на стр. 83,84,85/, пор*и което съдът приема, че няма пречка да бъдат претендирани в периода: 19.10.2018г.-19.02.2020г. както е сторено по заявлението за главницата и лихвата и независимо от въпроса за предсрочната изискуемост, т.е. по силата на настъпилия п*еж и съответно забавата за плащането им от страна на И. за същите. Затова намира, че иска следва да бъде уважен в размера, който е предявен. За същите в периода, които са въведени приема още, че не е изтекла твърдяната давност, пор*и което възражението за давност следва да бъде отхвърлено като неоснователно и недоказано.

Или иска следва да се уважи като се признае за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца процесните суми, ведно със законните последици от това-при този изход на делото ответникът следва да се осъди да заплати на ищеца направените по делото разноски в настоящото и частното производство в размер на общо **248,68 лева**, от които 84,34 лева-заплатена държавна такса и 80,00 лева внесен депозит за СГЕ като не се претендира *в. в-е и не се представят-оправдателните документи за изплащането му; и разноските по заповедното производство по частно гр. дело № 1811/2021г. по опис на Районен съд ** в размер на **84,34 лева** - заплатена държавна такса.

Воден от горните съображения ,съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на С. Т. И. с ЕГН *****, с а-с:гр. **, ул. „***, действащ чрез пълномощника си *в. Ф. Ф. от АК-**, със служебен *рес: гр. **, ул. "**** тел. съдебен *рес: **, гр. **, ул. "****, че дължи на „****" ** - гр. **, с ЕИК *** с *рес: гр. **, район ***, чрез пълномощника *вокат Д.Д. К., *** *вокатска колегия, преупълномощена от ***, *вокатска колегия ***, в качеството му на управляващ съдружник на ***, гр. ***, *рес за призоваване: гр.***, следните суми:

2589,64 лева (две хиляди петстотин осемдесет и девет лева и шестдесет и четири стотинки) - дължима главница за периода 19.10.2018г. - 19.02.2020г. (вноски с настъпил п*еж) и **1627,21 лева** (хиляда шестстотин дв*есет и седем лева и дв*есет и една стотинки) - дължима договорна лихва за периода 19.10.2018г. - 19.02.2020г. (вноски с настъпил п*еж), посочени в заповедта за изпълнение по частно гр. дело № 1811/2021г. по описа на РС **, дължими по Договор за потребителски кредит № ****. от 19.12.2012г., изменен и допълнен с Анекс № 1 от 16.01.2014г., ведно със законната лихва върху претендираната главница, считано от датата на подаване на Заявлението по чл. 410 от ГПК в съда-24.09.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА С. Т. И., с горните данни, да заплати на „***“ ** – гр. **, с горните данни, сумата общо 248,68 лева-разноските по делото, направени пред настоящата инстанция и по заповедното производство.;

След влизане на решението в сила, препис от същото да се приложи служебно по ч. гр. дело № 1811/2021 г. на *, за съобразяване.

Съдия при Районен съд – **: _____